

Visietekst

Leerhuis- & Liturgieprojecten vzw biedt liturgische diensten, lieddagen en leerhuis-avonden aan.

“Leerhuis- & Liturgieprojecten vzw”, beter bekend als “De Brug”, is een liturgische gemeente waar een eigentijdse en in de bijbel gewortelde geloofstaal gesproken wordt, zoals o.a. ontwikkeld door de Nederlandse dichter Huub Oosterhuis.

“De bijbel gespeeld en gezongen, dat is de kunst die liturgie wordt genoemd”¹. In de liturgische dienst zingt de gemeente een omvangrijk repertoire van aansprekende liederen, voorgegaan door een meerstemmig koor en begeleid op piano en orgel. De bijbel wordt gelezen. In schriftuitleg wordt aansluiting gezocht bij actuele existentiële en maatschappelijke vragen. De gemeente viert eucharistie: het breken en delen van brood en wijn in de hoop dat er een nieuwe wereld komen zal, waar brood en recht en waardigheid en liefde is voor al wat leeft.

Zoekenden, van huis uit gelovigen, ongelovigen en agnosten kunnen er elkaar vinden en gemeente vormen. De inspiratiebron is het Bijbelse geloofsverhaal en de joods-christelijke traditie, met als ijkpunten het woord van de profeten en 'Jezus Messias als beeld van ons bestaan'. Andere levensbeschouwingen en geloofstradities kunnen hierbij verfrissende inzichten geven.

Liturgie heeft een leerhuiskarakter. Door herinterpretatie van de geloofstraditie biedt Leerhuis- & Liturgieprojecten een zoekontwerp aan voor de mens die streeft naar waarachtigheid en solidariteit. Leerhuis is een kring van mensen die zich buigt over een thema, zich oefent in aandacht. Het is een open en dynamisch leerproces dat ruimte biedt en aanspoort tot bevrijding. “In het liturgische spel heerst het woord.”² De taalwereld van schrift en traditie, die in de liturgie centraal staat, laat zich vertalen als een interactie tussen het gehoorde woord, het gevierde woord en het geleefde woord.

De gemeente komt bijeen op grond van het gehoorde woord. In lied en gebed, in acclamatie en psalm, wordt het gehoorde woord geïnterpreteerd, doorgelicht, of naar de eigen situatie vertaald. Het kan stilte oproepen, confronteren en bevrijden. In breken, delen en eten wordt het gehoorde woord gevierd. Deze gebaren drukken de bereidheid uit tot deelname aan het messiaanse project, een andere bestemming voor mens en wereld, 'nieuwe hemel, nieuwe aarde'.

Met voorbeden en zegen gaat de gemeente naar de plaats waar verantwoordelijkheid kan worden gedragen: in relatie, gezin, werk, politiek, al die plekken en situaties waar het woord geleefd moet worden.

1 Kees Kok, De kunst van de liturgie, Kampen, 2004.

2 Kees Kok, ibidem.